

Többnyire érthetetlen izgalom fog el, ha erdélyi turizmusról van szó. Valahogy az az érzésem, hogy az erdélyi turizmusban rengeteg pénz volna. Ha valaki beletenné. De egyelőre inkább kivenni akarnak belőle.

Ne fussunk ennyire előre

Igen, újabb turizmusos előadáson voltam. Ezúttal Tusványoson a Wekerle-Mikó Sátorban. Jó hangulatú, elbeszélgetős kerekasztal volt. Annyira elengedtem magam, hogy az elején fel sem tűnt, hogy az előadók szépen elbeszélgetnek egymás mellett. De ez úgyis csak egy ebéd előtti kerekasztal volt, nem egy stratégiai gyűlés.

Az előadás címe: [Turizmus helyesen, avagy miért tér vissza a vendég?](#) Mivel imádom a visszatérő dolgokat, ezért kiszáradt torokkal izgultam végig, hátha kiderül a titok. És majdnem.

Soós Júliától, a Magyar Turizmus Zrt. romániai képviselő vezetőjétől megtudtuk, hogy Romániába Magyarországról érkezik a legtöbb vendég. A hozzánk látogató turisták 37-38 százaléka magyarországi.

Király Melinda azt is elárulta, hogy a Torockói Király Vendégház esetében az elmúlt 10 évben 1-ről 3-ra növekedett a vendégéjszakák száma, és bár konkrétan nem mondta ki, láttam rajta, hogy

ezért a növekedésért vért pisiltek.

Baranovszki Györgytől, a Fogyasztóvédelmi Egyesület Országos Szövetségének ügyvezető elnökétől azt is megtudtuk, hogy a magyarországi turisták nem panaszkodnak, elégedettek erdélyi vendéglátóikkal.

És hogy kivétellel erősítse a szabályt, rögtön hozzátette, hogy rohadt nehéz erdélyi macilesekkel kapcsolatos információkat szerezni, de neki sikerült. És már nem emlékszem, hogy miért, de fejből felsorolta a Tusnád-Brassó menetrendet. Oda-vissza.

Csont Borbálától, a hármásfalusi Gerendás panzió tulajdonosától megtudtuk, hogy csak négy hónapja nyitottak, de szlogenjük a hagyomány, és nagyságrendileg 700 ezer euróba került a buli, amiből 400 ezer pályázati pénz. Ez igen, hej - gondoltam magamban - nézd meg,

mire képes a hagyomány.

Szatmáry-Jähl Angéla, a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara elnöke próbálta az együnk meg valamit, aztán aludjunk egy jót definíción túlra tolni a turizmus fogalmát.

Olyan ijesztő dolgokról beszélt, mint komplex programcsomagok, amibe még egy Duna-deltai hajóút kiajánlása is belefér az Udvarhely központjában elnyalt kétgombócos fagy mellé.

Elsőre sokkolt a fagyira deltát gondolat, de van az a pénz amiért kipróbálnám. Csak még nem tudom, hogy hol.

Soós Júlia - nemhiába névrokon - még valami szálláshelyeket, szolgáltatásokat és túrákat egységesítő és promotáló ernyőszerű weboldalról is beszélt, hogy az sokat segítene az épp utazni kívánó turistáknak a vásárlói döntés meghozatalában. Az elején széles mosollyal bólogattam, de aztán csak

előbújt belőlem a kisördög,

és megkérdeztem, hogy honnan lenne ennek a működtetésére havi 5-10 ezer euró, takaréklángon számolva.

Nem kaptam érdemi választ, de azt megtudtam, hogy Magyarországon nagyságrendileg 130 ember működtet egy hasonló portált, és a működtetés költségeit a kormány állja.

Szóval minimum **Liviu Dragneaval** kellene lefeküdni annak, aki egy ilyen projektet kivállalna. Bár nem hiszem, hogy túl motivált lenne a Székelyföldi turizmusban.

És mivel maradtam?

Most még izgi Erdély. Cuki a táj, olcsó a gombócos fagyi és fincsi az áfonyapálinka. De középtávon nem ártana egy picike programocska, némi józanul is élvezhető izgalom, és aki megteheti, az most újítsa be egy mikrobuszt.

Hátha átszökik a határon a partiturizmus.